

[Rytter.]

er strengere end den gamle Lov, og derefter, hvor det er mildere. Større Strenghed kan jo give sig Udtryk paa forskellig Maade, enten derved, at noget er draget ind under det straffbares Omraade, som hidtil har været straffrit, eller ogsaa derved, at vedkommende Forhold, som altid har faldet ind under Straffeloven, bliver bedømt strengere, enten paa Grund af Forbrydelsens Karakter eller paa Grund af Forbryderens Forhold.

Med Hensyn til det foreliggende Forslags Udvidelser af det straffbares Omraade vil jeg da straks nævne § 137, som den højtærede Justitsminister ogsaa var inde paa. Der bliver her for første Gang fastsat Straf for den, som forsætlig eller ved grov Uagtsomhed hensætter sig i beruset Tilstand og i denne Tilstand udsætter andres Person eller betydeligere Formueværdier for Fare. Her faar vi altsaa visse Forhold ind under Straffeloven, som ikke før har været omfattet af denne. Jeg nævner fremdeles § 168, angaaende Udstedelsen af private Pengesedler. Vi kender jo alle det Tilfælde, som Ministeren omtalte. Man var den Gang overrasket over, at der ikke blev grebet ind fra Justitsministerens Side overfor Cornelius Petersen, ja, at der end ikke kom en Meddelelse om, at der vilde blive grebet ind. En saadan Meddelelse kom ikke, for vi kunde nemlig ikke gribe ind; men dette blev opnoteret som et af de Forhold, vi maatte have Opmærksomheden henvendt paa, naar vi skulde have en ny Straffelov. Ogsaa her drager man altsaa et Forhold ind under det straffbares Omraade, som man vistnok fra alle Sider har ønsket skulde ind derunder, men som ikke hidtil har været det. Endvidere § 201, som fastsætter Straf for den, der erhvervsmæssigt udnytter andres Ukyndighed, Uforstand eller Uerfarenhed til at forlede dem til Spekulationsforretninger. Jeg tror, alle ærede Medlemmer, som alene hører disse faa Ord, ved, hvad der sigtes til, nemlig at visse Mennesker forleder andre til Spekulation, idet man udnytter deres Uforstand og Mangel paa Erfaring. Dette Forhold drages altsaa nu ind under Straffeloven. Endvidere § 204, om Privat-Detektivvirksomhed; heller ikke dette Forhold har tidligere været omfattet af Straffeloven. § 212 fastsætter Straf for den, som ved Vanrøgt eller nedværdigende Behandling krænker sin Ægtefælle, sit Barn eller nogen hans Myndighed eller Forsorg undergiven Person under 18 Aar. Ogsaa der drager vi et Forhold ind under det straffbares Omraade, som hidtil har været udenfor.

Jeg nævner fremdeles Bestemmelserne i §§ 219, 221 og 222 om Kønstrihedsforbrydelser overfor unge Personer under 15 Aar, eventuelt under 18 Aar, ja endogsaa, under visse Forhold, under 21 Aar. Endvidere faar vi i § 280 en Bestemmelse om Aager, der imødekommer den almindelige offentlige Mening, at Mennesker, der gør sig skyldig i Aager, bør kunne straffes. Hvor ofte har man ikke i Pressen læst om Aagerkarle, men Myndighederne har maattet holde sig fuldkommen passive overfor dem, fordi de ikke kunde ramme dem i Henhold til Straffeloven. De eneste Tilfælde, hvor man kunde ramme Aager, var de mest uskyldige, nemlig hvor det drejede sig om Pant i fast Ejendom, og hvor den paagældende havde taget over den lovbestemte Rente. Hvor der derimod forelaa virkelig Aager, kunde man ikke ramme det. Heldigvis fik vi Aftaleloven, der paa en vis Maade raadede Bod paa dette Forhold, men nu kommer det altsaa ind under det straffbares Omraade. Endvidere § 298, om Returkommission. Ogsaa med Hensyn til dette vil det være ærede Medlemmer bekendt, hvorledes man har stillet sig uforstaaende overfor Myndighederne, naar det blev oplyst, at der forelaa Returkommission; men Myndighederne har hidtil været ude af Stand til at gribe ind overfor dette Forhold. Endelig § 299, om Debitorer, der ved forskellige Handlinger skader deres Kreditorer. Vi har set Tilfælde af denne Art, hvor den almindelige Bevidsthed har reageret og spurgt: Er det virkelig straffrit?

Jeg har nævnt disse Paragraffer rent objektivt som Eksempler paa, hvor det foreliggende Lovforslag er strengere end den gældende Straffelov. Jeg har ikke sagt noget om min egen Stilling til disse Udvidelser. Det vil jeg komme til senere. Foreløbig har jeg kun gennemgaaet de Punkter, hvor Straffelovforslaget er strengere i den Henseende, at det drager ind under det straffbares Omraade noget, som ikke før var strafbart. Men Straffelovforslaget er ogsaa strengere i en anden Henseende, idet det i visse Tilfælde straffer Forbrydelsen særlig haardt eller ogsaa straffer Forbryderen særlig haardt. Lad os først tage Tilfælde, hvor det er selve Handlingen, der bliver betragtet som mere graverende. Jeg vil da først nævne § 52, der giver Hjemmel for at straffe den — som ogsaa paa anden Maade straffes —, hvis Lovovertrædelse skyldes Vin- desyge. Ham kan man, foruden altsaa at straffe ham paa anden Maade, ogsaa straffe paa Portemonnæen, saaledes at han, hvis han kommer i Fængsel, ikke kommer ud igen